

Podczas terrorystycznego ataku na Norymbergę zestrzelono 60 brytyjskich bombowców

Zatopiono 3 brytyjskie krążowniki i 1 kontrtorpedowiec ew. ciężko uszkodzono. — Na froncie wschodnim energiczne niemieckie kontrataki. — Rozbito 161 czołgów sowieckich. — W przeciągu dwóch dni zestrzelono 104 bolszewickie samoloty

Z Kwatery Głównej Führera, dnia 28 sierpnia.

Naczelne Dowództwo „Sił Zbrojnych” podaje:

Na froncie rzeki Mius, w rejonie Charkowa i na południowy zachód od Orła również wczoraj niemieckie wojska znajdowały się w ciężkich walkach odpierających z przeważającymi siłami sowieckiej piechoty i czołgów. Nieprzyjaciół ponownie miał ciężkie straty. Rozbito 161 czołgów. Przez energiczny kontratak odcięto i okrążono nieprzyjacielski oddział, który się przełamiał.

Lotnictwo atakowało na froncie rzeki Mius, na zachód od Charkowa i w rejonie na południowy zachód od Orła oddziały czołgów, kolumny piechoty i dostaw nieprzyjaciela. W dn. 26 i 27 sierpnia zespoły myśliwców zestrzeliły 104 samoloty sowieckie.

Podczas ciężkich walk na południowy zachód od Wiażmy szczególnie się odznaczyła 20 hamburska dywizja grenadierów pancernych.

W nocy na 27 sierpnia ciężkie niemieckie samoloty bojowe atakowały skupienia okre-

tów na obszarze portu w Algierze i obrzuciły bombami wszelkiego kalibru jeden statek wojenny i 7 transportowców. Nad południową Italią niemieckie myśliwce i artyleria przeciwlotnicza strąciły 8 nieprzyjacielskich samolotów.

Niemiecka łódź podwodna zatopila na Morzu Śródziemnym silnie ubezpieczony brytyjski krążownik klasy „Aurora”, druga łódź uszkodziła ciężko celną torpedą drugi krążownik.

Na zachód od przylądka Finisterre zapalono pociskami krążownik z zespołu nieprzyjacielskiej marynarki, podczas gdy kontrtorpedowiec trafiony bombą eksplodował i zatonał.

Podczas dziennych ataków brytyjsko - północno - amerykańskich zespołów lotniczych na obszar wybrzeża zajętych terenów zachodnich zestrzelono 15 nieprzyjacielskich samolotów.

Atak terrorystyczny silnych brytyjskich zespołów lotniczych na miasto Norymbergę ubiegłej nocy spowodował straty wśród ludności oraz silne zniszczenia w dzielnicach mieszkalnych, w kościołach, szpitalach i wartościowych budowach kulturalno historycznych. Według dotychczasowo ustalonych danych obrona przeciwlotnicza zniszczyła 60 z pośród atakujących bombowców.

„SLEPOTA DUCHA”

Nieprzyjaciół nie chcą dostrzec istotnego charakteru walki

LIZBONA. (DNB). „Chodzi o istnienie Europy” — pisze czasopismo „Esfera”, — „albowiem Europie grozi barbarzyństwo komunizmu, który gwałtem chce zniszczyć narody, by stworzyć hordę napół wygłodzonych niewolników”. W Portugalii nikt nie może się ludzi co do komunizmu, albowiem zbyt wyraźnie widziano skutki bolszewickiego

panowania w Hiszpanii. Istnieje tylko bezlitosna walka. Zapewne, że Niemcy bronią w pierwszej linii swego własnego terytorium. Lecz usługa, jaką przy tym wyświadczą Europie, jej cywilizacji i jej kulturze obejmuje nawet przeciwników. Kto tego nie chce widzieć, cierpi na najgorszą ślepotę, jaką tylko istnieje, na ślepotę ducha.

Sowieci spadkobiercami imperia lizmu carskiej Rosji

BERLIN. (DNB). Niemieckie sfery polityczne zwracają dla tego uwagę na pewien artykuł „Manchester Guardian”, ponieważ zdradza on zupełnie określone tendencje polityczne, mianowicie takie, które znane są w Europie od dawna, lecz które przedstawiano stale jako tezy propagandy niemieckiej. Gazeta angielska stwierdza, że Związek Sowiecki musi mieć w przyszłej Europie znacznie większe wpływy aniżeli je posiadała carska Rosja. W ten sposób, jak podkreślają przy Wilhelmstrasse, Anglia demonstruje swą gotowość przekazania Europy bolszewizmowi.

W związku z tym zwracają w Berlinie uwagę na ciągnące się przez stulecia i nigdy nie zaniechane imperialistyczne dążności carskiej Rosji. Dążności te obejmowały w szczególności południowy wschód Europy, obecnie zaś przodująca gazeta angielska uznaje je jako naturalną i wcale nie wygórowaną pretensję Rosji bolszewickiej. W ten sposób — powiada — w końcu w Berlinie — proklamuje się w praktyce wcielenie południowo - wschodniej Europy w obręb władzy Związku Sowieckiego.

Jak Anglicy wyzyskują swoje imperium kolonialne

GENEWA. (DNB). Posel partii pracy, Creech Jones, w piśmie „Daily Herald” zajmuje się krytyką Amerykanów odnośnie sposobu rządzenia w brytyjskim imperium i oświadcza, że trzeba przyznać, iż niektóre angielskie metody kolonialne nie dadzą się długo utrzymać. Pod maską poeciwa oświadcza Jones, że należy powstrzymać „skłonność” angielskich akcjonariuszy, którzy i teraz, jak w poprzednich czasach wyzyskują kolonię, aby cały dobrobyt obszarów kolonialnych włożyć do własnych kieszeni. Jones przytym przypomina, że brytyjskie od dawna przyjmowały udział w tym pochodzie rabunkowym, i że nie jeden minister zdobył swój majątek, rabując majątek kolonii. Nie chodzi tu więc o „skłonność” pojedynczych akcjonariuszy, ale o tradycyjne metody, które są stosowane przez Brytyjczyków skutecznie prawie przez trzy stulecia i w których to metodach prawie że nie zaszyły żadne zmiany.

Wskutek dużych upałów powstawały w Portugalii w ostatnich dniach co raz to nowe pożary lasów, które wyrządziły częściowo znaczne szkody. W pobliżu Alcoen-

Pożary lasów w Portugalii

LIZBONA. (DNB). Wskutek dużych upałów powstawały w Portugalii w ostatnich dniach co raz to nowe pożary lasów, które wyrządziły częściowo znaczne szkody. W pobliżu Alcoen-

Włoski komunikat wojenny

RZYM. 27. 8. (DNB). Urzędowy komunikat naczelnego dowództwa włoskich sił zbrojnych brzmi:

Niemieckie samoloty bojowe obrzuciły bombami port Catania, przy czym trafiono celnie w pewien statek handlowy o średniej wielkości.

Wzdłuż brzegów sycylijskich włoska łódź podwodna storpedowała dwa ścigacze nieprzyjacielskie.

Przez eskadry nieprzyjacielskie

było zaatakowane miasto Tarent i miejscowości w prowincji Neapol. Są ustalane liczby ofiar i szkody.

Podczas tych działań włoskie niemieckie myśliwce, jak również baterie artylerii przeciwlotniczej zestrzeliły dziewięć samolotów nieprzyjacielskich. Jedna z korwet włoskich strąciła nad morzem Tyreńskim dwa samoloty nieprzyjacielskie.

Japoński komunikat wojenny

TOKIO. Cesarska Główna Kwatera donosi o nieprzerwanych gwałtownych walkach na południowym Pacyfiku. Na Nowej Georgii liczbowo słabsi japońscy obrońcy stawiają, jak poprzednio, gwałtowny opór nieprzyjacielowi, który wyładował tam 30 czerwca i dysponuje siłami 10.000 ludzi. W tej chwili odrywają się szczególnie ciężkie walki w obszarach nadbrzeżnych i w rejonie Baikora.

Anglicy i Amerykanie od początku swej akcji desantowej na Rendow i na Nową Georgię, czyli od dn. 30 czerwca do 25 sierpnia, posiadali 32 krążowniki i kontrtorpedowce, które zostały albo zatopione, albo ciężko uszkodzone. Również zatopiono względnie tak ciężko uszkodzono 48 statków transportowych, że należy liczyć się z

ich stratą. Strata nieprzyjacielskich samolotów określa się na 914 maszyn. Straty japońskie wynoszą cztery zatopione, względnie uszkodzone, krążowniki i kontrtorpedowce oraz 120 samolotów. Stosunek więc strat japońskich do nieprzyjacielskich w samolotach wynosi jak 7:1, w okrętach jak 8:1 na korzyść Japonii.

Podczas licznych krwawych walk morskich i powietrznych w rejonie wysp Salomona stracił Amerykanie w okresie od początku lipca do 13 sierpnia więcej niż 20.000 żołnierzy. Ze strony japońskiej oblicza się, że podczas walk na obszarach wysp Salomona amerykańskie wojsko zostawiło na placu walk 70.000 ludzi.

(„W. Z.”)

„Berlin pozostanie Berlinem”

MADRYT. (DNB). Berliński korespondent madryckiej gazety „Arriba” i „ABC” zamieszcza w swych kronikach sprawozdanie o najbardziej przykładowej postawie ludności berlińskiej podczas ostatniego brytyjskiego ataku terrorystycznego. „ABC” pisze, że w tych ciężkich nocach było dla świata rzecz jasna, co można stwierdzić już od tygodni, mianowicie wzrastające udoskonalenie obrony stolicy

Rzeszy i skuteczność współdziałania między poszczególnymi organizacjami. Wiara w swe zwycięstwo narodowi pewność, że przetrwa on kryzys tej wojny.

„Arriba” stwierdza, że „mimo wszystko, co by się nie stało, „Berlin zostanie Berlinem” — jak to brzmi w starej piosence. Berlińczycy nie dadzą się zastraszyć milionem kilogramów bomb”.

O co walczą Anglo-Amerykanie?

RZYM. (DNB). Słowa usilnych napomnień papieża wywołały niechęć słaby jeno oddźwięk, pisze Ojciec Jezuita Messineo w czasopiśmie „La Civiltà Cattolica”. Walkę prowadzi się dzisiaj nie w obronie wolności i dla odbudowy nowej kultury, jak to obłudnie twierdzi propaganda, lecz jedynie

w tym celu, by narzucić własną wolę nieprzyjacielowi i nie pozwolić mu na odpoczynek. W tej walce na śmierć i życie, stwierdza Ojciec Messineo, ukazuje się nie co innego, jak tylko nagi egoizm i brak wszelkiego wyższego spojrzenia na dobro narodu lub dobro ogółnoświatowe.

Waszyngtońskie biuro pracy oblicza że po wojnie będzie w USA 12 milionów bezrobotnych

LIZBONA. (DNB). Statystyczne biuro pracy w Waszyngtonie w pewnym doniesieniu zajmuje się sprawą, jak to USA wyglądać będzie po wojnie. W doniesieniu tym wyrażona jest obawa, że będzie przeżywana taka sama nędza bezrobocia, jaka miała miejsce po wojnie poprzedniej. Biuro pracy liczy się z tym, że już w pół roku po wojnie może powstać armia 12 milionów bezrobotnych, o ile we właściwym czasie nie nastąpi przestawienie przemysłu wojennego na — pokojowy.

Osiem do dziewięciu milionów żołnierzy, jak oblicza biuro pracy, powróci do życia cywilnego. A sześć milionów ludzi będzie zwalnianych od pracy w przemyśle zbrojeniowym, przy czym jest przewidziane, że już część robotników zbrojeniowych będzie mogła być zatrudniona w

przemyśle pokojowym. Zagadnienie to ledwo będzie mogło być załatwione w przeciągu 1 i pół roku. Dla tego biuro pracy radzi zawczasu rozpocząć przestawianie przemysłu i zwrotu w tym kierunku robotników.

Ostrzeżenie biura pracy jakoby nie znalazło posłuchu w kołach zbliżonych do Roosevelta. Imperializmowi jankesów jest tymczasem zupełnie obojętne, co się stanie w USA po wojnie. Plutokratom i żydom tylko na tym zależy, aby z wojny wydobyć jak największy kapitał i aby wyciągnąć z narodu jak największą ilość mienia armatniego. Że naród przetrwa tym zmartwie, nie zmusi to Roosevelta i jego kompanów do przedsięwzięcia środków zapobiegawczych dla uniknięcia nowej nędzy bezrobocia.

Krótkie wiadomości

RZYM. (DNB). Na marginesie końcowego komunikatu w sprawie konferencji w Quebec miarodajne sfery włoskie podkreślają, że zasadniczą postawą włoskiego rządu na tym polega, że Italia spogląda z pełnym spokojem na dalszy rozwój wypadków i pozostaje mocno zdecydowana kontynuować dalej bez żadnego ociągania się obronę włoskich interesów. Naród włoski jest całkowicie świadomy o obecnym położeniu swej historycznej misji i widzi swe wielkie i historyczne zadanie, jakie powinien on wykonać w ratowaniu i utrzymaniu największych europejskich i chrześcijańskich dóbr kulturalnych.

BERLIN. (DNB). Podczas trudnych walk obronnych na przestrzeni Orła eskadry samolotów i artyleria przeciwlotnicza zestrzeliły w czasie od 5 lipca do 24 sierpnia ponad 2.500 samolotów nieprzyjacielskich. Eskadra myśliwców walcząca na południowym odcinku frontu wschodniego, pod dowództwem kawalera krzyża rycerskiego majora von Bonin, powiadomiła 23 sierpnia o swym 5.000 zwycięstwie powietrznym od czasu swego przybycia na front wschodni.

BERLIN. (DNB). Na południu wschodniego frontu wytrzymałość żołnierzy niemieckich okazała się znowu większą, aniżeli siła ataku bolszewickiego. O elastyczny wal wojsk niemieckich załamały się krwawo wszystkie ponowne próby nieprzyjacielskiego przełamania się. Kilka natomiast własnych przeciwników przeprowadzono skutecznie. Walki na przestrzeni Charkowa coraz bardziej zamieniają się dla Sowietów w wir zniszczenia, który dywizje nieprzyjacielskie w co raz to większym stopniu wsiąka i pożera.

RZYM. (DNB). Prace przy rozszerzeniu pałacu i wieży Borgia dla celów sekretariatu państwowego w mieście Watykańskim zostały zakończone. Napis na wieży Borgia przypomina o obecnym papieżu, który polecił przeprowadzenie tych prac.

SZTOKHOLM. (DNB). Według powiadomienia agencji USA, United Press, na ulicach Kalkuty tuż po padaniu ludzi z głodu. Pomoc stała się najbardziej nagłą.

RZYM. (DNB). Kardynał Tappuni, patriarchy syryjski, w liście skierowanym do papieża Piusa XII, daje wyraz głębokiemu współczuciu z powodu bombardowania Rzymu.

RZYM. (DNB). Podczas ostatnich nieprzyjacielskich ataków powietrznych na okolice Neapolu uciarpiło nie tylko historyczne miasto Pompei, lecz także i teren wykopalisk zasypanego od wieków starożytnego miasta. Bomba zburzyła mur zewnętrzny muzeum, jak również świątynię bogini Venus.

RZYM. (DNB). Kardynał sekretarz stanu Maglione wystosował w imieniu papieża pismo do arcybiskupa Bologna, Rocca, w którym wyraził współczucie papieża spowodu zniszczenia, dokonanych przez anglo-amerykańskie lotnictwo. Papież polecił, jak napisane jest w liście, wydać sumę 50.000 lirów dla poszkodowanych od bombardowania jako pierwszą zapomogę.

SZTOKHOLM. (DNB). Jak donoszą z Lizbony, nadeszły tam wiadomości, że do Algieru przybyła sowiecka delegacja handlowa w składzie 60 członków.

SZTOKHOLM. (DNB). Przeniesienie na stanowisko głównodowodzącego anglo-amerykańskimi siłami zbrojnymi w południowo-wschodniej Azji lorda Louisa Mountbatten'a, kuzyna króla Jerzego, nazywa biuro Reuter „pierwszym zjawiskiem dramatycznym po konferencji w Quebec, w której to konferencji brał udział lord Mountbatten. Według Reutersa, nominacja ta przedstawia wielką niespodziankę, która obalila wszelkie przewidywania. United Press donosi, że nominacja Mountbatten'a uważana jest jako realizowanie oświadczenia Churchilla, że Wielka Brytania zobowiązała się brać udział w wojnie na Pacyfiku wszystkimi siłami.

Kampania sycylijska była tylko — „ukaszaniem komara” „Żydzi prowadzą agitację przeciw Osi”

Radio w Algierze całkowicie w rękach żydowskich

Szumnie reklamowany anglo-amerykański dialog, jaki odbywa się po tamtej stronie Atlantyku, komentowany jest po raz pierwszy w Moskwie. Należy odnotować, że zajmuje się tem pismo czerwonej armii „Czerwona Gwiazda”. Jakiegokolwiek tematy polityczne pozornie nie interesują Moskwę, co też jest zrozumiałe, ponieważ rząd sowiecki w odniesieniu do swych europejskich mrzonek ma zapewnić przetrwanie z strony Roosevelta i Churchilla i wie, że wspólne interesy żydów bolszewickich w Kremlu i żydów — kapitalistów z Wallstreet są najlepszą gwarancją tego przetrwania. Dla tego więc „Czerwona Gwiazda” występuje z czysto militarnymi żądaniami, oświadczając, że Związek Sowiecki o tyle tylko zainteresowany jest rozmowami w Quebec, o ile stanie się tam coś istotnego dla stworzenia „drugiego frontu” w Europie.

„Siła głównego uderzenia wrogo — pisze moskiewskie pismo — skierowana jest przeciw czerwonej armii, która przez dwa lata wzięła na siebie najcięższą walkę przeciw głównym siłom armii niemieckiej.” Pismo oznacza wszystkie dotychczasowe dyskusje na temat „drugiego frontu” jako niepotrzebne i kończy stwierdzeniem: „Niejednokrotnie zwracana była uwaga na to, co my rozumiemy pod drugim frontem, a mianowicie także działania wojenne, które odciągają od frontu sowieckiego co najmniej pięćdziesiąt do sześćdziesięciu dywizji niemieckich”. Przez to bolszewicy dają jeszcze raz do zrozumienia, że kampania sycylijska została odczuwana w Związku Sowieckim — jak się tam mówi — jak ukaszanie komara. Jednakże jest to „ukaszanie komara”, które w obozie anglo-amerykańskim powoduje urwanie głowy. Tak więc po tamtej stronie Atlantyku jak sły chać coraz częściej mówi się o tym, jak ciężki podług zebra nych doświadczeń będzie atak przeciw europejskiemu kontynentowi. Walka na Sycylii zmusza Churchilla do innego pojmowania sytuacji militarnej.

Moskwa zna swoje pomysły i pozycje wewnątrz bolszewicko-kapitalistycznej koalicji wobec „generalów wojny nerwów”, jak pewne pismo szwedzkie nazywa władców w Kanadzie, o „holly-

wood'skich metodach”, których mówi ono wieloznacznie. Korespondent „Gazette de Lausanne” w Ankarze trafia w sedno sprawy, pisząc w swoim piśmie, że według opinii reprezentowanej z całym naciskiem przez Moskwę, Związek Sowiecki, który jest jedynym krajem skutecznie spotykającym niemiecką siłę militarną, jest i jedynym mocarstwem, które może decydować o prowadzeniu operacji oraz o przyszłych warunkach, jakie by były stawiane wrogowi.

Mojmym byłoby jednak na podstawie takich wnurzeń sowieckich wnioskować o jakiegokolwiek „nieporozumieniu” w relacjach bolszewików i plutokratów. Jeżeli jakiś gorliwa propaganda, zwłaszcza w krajach neutralnych, stwierdza, że tożsamość nieporozumienia, to tylko w tym celu, żeby zamaskować miarę zależności Waszyngtonu i Londynu od żądań sowie-

kich. Gdy Moskwa występuje wciąż z coraz ostrzejszymi żądaniami — nie napotyka to nigdy na odmowę ze strony angloskono-amerykańskiej. Odwrotnie zawsze natychmiast podejmowane są starania celem uspokojenia Moskwy i ponownego podkreślenia, że niema żadnej podstawy do niezgody. Tak jest i teraz. Angielski minister spraw zagranicznych, jak donoszą ze źródła amerykańskiego, otrzymał znów zadanie „wyjaśnić” wysunięte przez Stalina żądania terenowe w Europie. Nie omieszkując się przy tym wskazać że jeden z przystanków podziemnej kolei w Moskwie już od 1935 r. nosi nazwę Edena, by dać do zrozumienia jak wielkim wzięciem u Stalina cieszy się angielski minister spraw zagranicznych.

Również powinien północno-amerykański polityk zaznaczyć „całkowitą zgodność” między St. Zi. Ameryki i Anglią z jednej stro-

ny a Związkiem Sowieckim z drugiej w sprawie „oblicza Europy po wojnie”. W związku z pewną interpelacją w Izbie reprezentantów St. Zi. przewodniczący wydziału spraw zewnętrznych, deputowany Bloom zapewnił, że nie należy niepokoić się o powojenną politykę Moskwę, ponieważ Związek Sowiecki myśli tak samo, jak i jego zachodni sprzymierzeńcy. Jest on przeświadczony, że Związek Sowiecki ustosunkuje się do Niemiec, Japonii i Włoch w tenże sposób co Stany Zjednoczone Ameryki i Anglia. Podzielamy całkowicie ten pogląd deputowanego Bloom. Między bolszewikami i plutokratami zachodzi jedynie ta różnica, że bolszewicy stawiają swe żądania z mniemą demokratyczno - parlamentarną finezją, podczas gdy anglo-amerykanie wciąż jeszcze usiłują maskować swoją brutalność.

(W. Z.)

TANGER. (DNB). Pod znakiem reżymu de Gaulle'a nie tylko żydzi z północnej Afryki powrócili do swych kluczowych stanowisk, także zbiegłe z Francji żydostwo rozpiera się na najbardziej wpływowych stanowiskach życia społecznego. Przykładem zażydzenia instytucji do urabiania opinii publicznej służy rozgłośnia Algieru, która pod mianem „radio francuzkie” stała się miarodajną dla całej Afryki francuskiej. Wszyscy gaulistowskiej rozgłośni jak to wynika poniżej podanego wykazu są żydami.

1. Główny administrator: Bellmann, żyd algierski.
2. Dyrektor: Canetti, żyd włoski.
3. Speaker: Bernard Lecache (pseudonim Jean Valmy), żyd prezes międzynarodowej ligi przeciwko antysemizmowi i faszynom.

4. Speakerka: Pani Lecache (pseudonim Zerafa Ketty) prowadzi audycje kobiece w ramach zleceń „La voix de l'Amérique”.

5. Speakerka: panna Krusorska polska żydówka.

6. Speaker: Lazare Pappo (pseudonim Musard) żyd węgierski.

7. Speakerka: Jenny Moati, żydówka.

8. Speaker: Brunsvik (pseudonim Claude Julien) ze znanej kuliarskiej rodziny żydowskiej.

9. Speaker: Georges Stora (pseudonim Geor Valdy) żyd.

10. Speaker: Roger Picard, żyd paryski.

11. Speaker: Levy Brahm (pseudonim Pierre Fejrac) żyd algierski, poprzednio redaktor pisma komunistycznego „Ce Soir”.

12. Speaker: Jacques Bena Symon (pseudonim Jacques Hebel) żyd algierski.

13. Speakerka: Nina Ulvine (pseudonim Nina Marion) żydówka.

14. Speakerka: Theresia Aboulker (pod panieńskim nazwiskiem Farvier), słuchowiska żydowskie.

15. Speaker: Lazaric, żyd algierski, słuchowiska żydowskie.

16. Współpracowniczka artystyczna Leonie Carrus (pseudonim metresa wymienionego wyżej dyrektora radiowego Canetti, zaangażowana na pensję miesięczną 35.000 franków miesięcznie, za cztery słuchowiska i 5.000 franków, jako honorarium nadzwyczajne za każde dalsze słuchowisko. Te obżymnie wynagrodzenie zostało później zmniejszone przez władze finansowe na 12.000 franków miesięcznie.

17. Współpracownik artystyczny: Raymond Boukahza (pseudonim Eerbae) żyd.

18. Współpracowniczka artystyczna Leonie Carrus (pseudonim Lina Murat), żydówka algierska śpiew.

19. Współpracowniczka artystyczna Estelle Athais (pseudonim Estelle Clau), żydówka.

20. Współpracowniczka: Colette Temine, żydówka.

Jedyny specjalista radiowy w przedsiębiorstwie, artystyka Jean Masson (pierwej radio Luksemburg) musiał pod naciskiem de Gaulle'a usunąć się, aby zrobić żydowi miejsce.

CO CZYNI ISLANDIA?

Jak wynika z ostatnich wiadomości nadchodzących z Islandii, zagadnienie zniesienia unii z Danią dostarczyło w ostatniej chwili tamtejszym sferom politycznym znowu okazji do gwałtownych dyskusji. Również duńskie społeczeństwo śledzi z największym zainteresowaniem rozwój stosunków duńsko-islandzkich i wyraża pewne rozczarowanie z tego powodu, że islandzki altting w najcięższych czasach powziął uchwałę wypowiedzenia układu w sprawie unii z Danią i zdecydował się na zorganizowanie republiki islandzkiej od 14 czerwca 1944 r. Przeważna część partii islandzkich stanęła na stanowisku, by nie odnowiać układu w sprawie unii z Danią.

Rząd islandzki powziął poważne decyzje, aczkolwiek nie miał możliwości przeprowadzenia bezpośrednich rokowań z rządem duńskim. Duńczycy stale jak na krótkość zważali na respektowanie zawartych między Islandią a Danią umów. To też społeczeństwo duńskie obecnie dąży do tego, by Islandia od chwili zajęcia jej przez wojska amerykańskie wstąpiła na drogę, którą dotychczas nie podjęła.

ponieważ między obydwojma narodami od lat panowały szczere i uczciwe stosunki.

Forsowanie odłączenia się rządu islandzkiego zwraca mimo to uwagę na władzę okupacyjną. Po zajęciu Islandii najpierw przez Anglików, zostały później wojska brytyjskie zmienione przez oddziały amerykańskie, które, jak donoszą różne źródła z Islandii, ufortyfikowały wysep Sag i przemieniły ją w militarny bastion amerykańskich imperialistów. Za wojskami amerykańskimi przybyły czynniki gospodarcze, dyplomacja dolarowa, która następnie tak samo jak w Grenlandii i tak samo jak Anglii na Wyspach Owczych nie opuściła żadnej próby, by nie wykorzystać wpływów gospodarczych do wywarcia nacisku.

Chociaż Dania już od dawna zdała sobie sprawę z tego, że Islandia zamierza wypowiedzieć unie personalną z Danią, to jednak wiadomość, że rząd islandzki zamierza uczynić tego rodzaju krok w najcięższym czasie podziałała jak piorun z pogody nieba. Zbyt późniejszy swych działania islandzkiego alttingu i stosowane przez metody

są niewątpliwie wynikiem politycznego i gospodarczego nacisku Amerykanów. Roosevelt nie jest wcale zainteresowany w tym, by Islandia posiadała jakiegokolwiek kontakty z Danią, a przez to z Europą.

Na samej Islandii rozmaite koła nawołują do ostrożności, by kraju nie wtrącić w takie położenie, które może ciężko zawadzić na jego losach. Prezes islandzkiej partii socjaldemokratycznej, Stefansson, skłania się do poglądu, że rozwiązanie układu w sprawie unii winno nastąpić w granicach tradycyjnego dobrego porozumienia się między Danią a Islandią. Stefansson zaznacza, że w Danii spotykano się zawsze z dobrą wolą i że sprawę duńsko - islandzką można będzie z pewnością jak zawsze z całkowitym zaufaniem załatwić z władzami duńskimi, skoro tylko przywrócony zostanie znowu kontakt między Reykjavikiem a Kopenhagą. W napisanym przez Stefanssona artykule mówi się dosłownie: „Winniśmy się starać o to, by decyzja nasza opierała się na zdrowej podstawie prawnej. Nie wolno nam dać powodu do podejrzenia

i nieprzyjaźni życzliwie do nas ustosunkowanych narodów, z którymi pragniemy w przyszłości dobrej współpracy. Musimy naszą decyzję powziąć w ten sposób, by Islandia nie naraziła się na niebezpieczeństwo utraty swej powagi jako republiki i jako państwo oparte na prawie”.

Przebywający w Kopenhadze studenci islandzcy przyjęli niedawno jednogłośnie rezolucję skierowaną do rządu islandzkiego i do alttingu, w której to rezolucji domagają się oni w przekonujących słowach, by ostateczną decyzję w sprawie stosunków duńsko - islandzkich odsunąć do dnia, kiedy można będzie przeprowadzić bezpośrednie rokowania między Kopenhagą a Reykjavikiem. Trudno wywnioskować, w jakiej mierze to wezwanie, podyktowane realizmem politycznym, znajduje oddźwięk wśród ludności islandzkiej, ponieważ cenzura amerykańska jak największą zwraca uwagę na to, by żadne nieprzychylnie dla Stanów Zjednoczonych wiadomości nie przedostały się do wiadomości ogółu.

Droga do katyńskiego lasu (Trochę ze wspomnień osobistych i przeżyć) Napisał dla pisma wychodzącego w Mińsku „Białoruskaja Hazieta” kapitan K.

VL

UBIKACJE W GROBACH A NIEBOSZCZYCY POD JAMĄ Z POMYJAMI

A oto jeszcze jeden przykład („kultury” bolszewickiej). Na terytorium naszego obozu stały dwie cerkwie, jedna była kiedyś katedralną, a druga — zwyczajną cerkwią klasztorną. Podczas akcji bezbożniczej bolszewicy przerobili cerkiew katedralną na skład zboża, zaś cerkiew klasztorną została zajęta na skład rupieci, aż w końcu w niej nas ulokowali.

Przy cerkwi katedralnej był cmentarz, na którym chowano mnichów i zamożniejszych parafian, klasztornych dobroczyńców. Oczywiście, że kampania bezbożnicza nie oszczędziła i mogił. Bezbożnicy powywracali krzyże, pomniki i podentali mogiły... A kiedy trzeba było budować ubikacje ustępowe dla jeńców, to bolszewicy po prostu wykorzystali na ten cel mogiły.

a mówiąc dokładniej, dawne groby rodzinne dość obszerne. Długo nie namyślając się kierownicy obozu powywracali z grobów trumny z kośćmi nieboszczyków, pomajstrowali trochę i już prymitywne urządzenia toaletowe były gotowe. Chcąc nie chcąc musieliśmy z nich korzystać. Albo jeszcze jedno. Pewnego razu zaprowadziła nas nasza straż za cerkiew i kazano nam kopać dół na pomyje i odpadki. Po wykopaniu dość głębokiej jamy nagle natrafiliśmy na nieboszczyków... To była, sądząc z resztek ubrania, mniszka, widocznie rozstrzelana przez bolszewików, bo leżała bez trumny w niezwykłej pozycji. Zawiadomiliśmy o tym znalezisku komendanturę obozu. Przyszedł enkawudzista, obejrzał dół i zdecydował, że jest już dostatecznie głęboki, a trupa kazal nam zakopać głębiej w tej samej jamie. Oficerowie próbowali protestować, flu-

maczać że to człowiek, że nie można na niego wylewać pomyj i rzucać wszelkie paskudztwo, ale przedstawiciel władzy sowieckiej krzyknął ostro: „Co za bzdury gadacie, czy nie wszystko jedno gdzie leżeć będzie to paskudztwo!” — i nieboszczyk został zakopany na dno jamy do pomyj i nieczystości!

Te i tym podobne wyczyny dobrze charakteryzujące samą istotę bolszewizmu wywoływały wśród jeńców wstręt i nienawiść.

Teraz przypominając o tej nawiści, która jak ponura czarna chmura rola codziennie pomiedzy nami jeńcami, i naszymi gospodarzami — bolszewikami, którzy nie mogli nie odczuć jej, rozumiem dlaczego bolszewicy na inną drogę jak tylko do Katyńskiego lasu, nie mogli się odważyć nas skierować...

Ale takie rozwiązanie losu tysięcy jeńców, ani wtedy, ani potem, ani chyba nawet na progu mogiły Katyńskiej nam nie mogło się przysnąć. My jeszcze do końca nie przegryźliśmy bolszewików...

KSIĘŻA W OBOZIE

A teraz warto opisać w ogólności nasze, jeżeli można tak się wyrazić życie duchowe w obozie w przededniu lasu Katyńskiego

ko oraz wtedy, kiedy pierwsze szeregi naszych towarzyszy już rozpoczęły swój ostatni śmiertelny marsz tym szlakiem.

Pomiędzy jeńcami było wiele księży katolickich i kilku prawosławnych wziętych do niewoli, jako kapelanów wojskowych. Niedawno na szpaltach „Białoruskiej Haziety” zdarzyło mi się czytać, że jakoby, stosując się do zaleceń NKWD księża w obozie Kozielskim nie modlili się i nie okazywali swojej działalności i ukrywali, że należą do stanu duchownego. Nasi duchowni od samego początku skupili w koło siebie wiernych i chcieli nawet odmawiać z nimi wspólne modlitwy. Dowiedziawszy się o tym bolszewicy surowo zabronili jeńcom, publicznych religijnych praktyk, grożąc nieposłusznym surowymi karami. Ale pomimo tego zakazu odbywały się jednak w barakach wspólne modlitwy. Ale żeby jaki przedstawiciel „władzy” nie trafił przypadkiem na taką modlitwę i nie złowił modlących się na gorącym uczynku, stawiano zwykle przy wejściu do baraku specjalną wartę...

W DZIEŃ PISZA. W NOCY CHWYTAJA

Od pierwszych tygodni naszego

pobytu w obozie komendantura rozpoczęła nieskończone zapisywanie naszych biografii, prawie codziennie wywoływano to tych to innych z nas do kancelarii, gdzie godzinami dopytywano się o najdrobniejsze fakty z naszego życia. Obowiązkowym pytaniem było, co każdy z nas by chciał, żeby z nim zrobili bolszewicy? Zdaje się, że wszyscy z nas odpowiedzieli, że chcieliby, aby władze bolszewickie oddały nas pod opiekę jakiegokolwiek neutralnego państwa... Wyobrażam sobie, jak złośliwie uśmiechali się bolszewicy wpisując to nasze życzenie w nieskończone ankiety.

Czarną zmurą wisiało nad nami prawie przez cały czas nasze go pobytu w obozie tajemnicze zniknięcie to tego, to innego z nas. Dowiadaliśmy się, że ich zabierano w nocy wywożono z obozu w niewiadomym kierunku. Jaki system kierował bolszewikami przy wyborze ofiary — trudno było nam zorientować się, bo enkawudziści zabierali ludzi różnych stopni, różnego wieku i różnego pochodzenia.

Na ten temat krążyły u nas różne plotki i domysły... Później, kiedy ten sam los spotkał i mnie, dowiedziałem się, że ci oficerowie byli wywożeni do więzień,

gdzie NKWD chciał wyciągnąć z nich wiadomości, które ich z pewnych względów szczególnie interesowały.

„WYZWOLENIE” ROZPOCZYNA SIĘ

W taki sposób żyliśmy pod bawczym okiem naszych „uzgodniaczy”, nie wiedząc co się dzieje na świecie, przyniesieni ciężką atmosferą wiszącą grozą, która pomimo kłamliwych obiecań naszych władców i ich fałszywych zapewnień, jak trujących czad otulała serca i myśli przymusowych mieszkańców obozu.

Aż tu nagle na początku marca 1940 r. jak piorun z jasnego nieba uderzyła w nas nieprawdopodobna ale jakże dla wszystkich podciągająca wiadomość, że nas chyba naprawdę mają zwolnić... Przyjechała do obozu, jakoby w tym celu specjalna komisja NKWD, która zajęła się likwidacją obozu. Tych enkawudzistów widzieliśmy na własne oczy, jak podjeżdżali samochodami pod budynek komendantury i dlatego radośnie niepokoj ogarnął nas wszystkich. Nowa komisja z miejsca zaczęła pracować nad układaniem nowych list jeńców, już chyba setnych.

(D. c. n.)

Kłopoty brytyjskie wobec potencjału wojennego Japonii

SZTOKHOLM (DNB). Londyński dziennik „Times” opublikował dłuższy artykuł, traktujący o japońskiej potęgę militarnej, w którym z wielką troską stwierdza, że Japonia jest o wiele silniejsza, niż ogólnie przypuszczano.

Kontrolowane przez Japonię obszary w Azji Wschodniej i na Zachodnim Pacyfiku, są tak duże, że niewątpliwie mogą one być bazą przyszłego mocarstwa światowego. Te olbrzymie obszary w dziedzinie bogactw naturalnych i surowców są na ogół najbogatszym terenem na świecie. Naprzykład ropa naftowa, która potrzebna jest do prowadzenia wojny sposobem zmotoryzowanym, znajduje się tam w nadmiernych ilościach. Nie można także przypuszczać, żeby dla japońskiej maszyny wojennej zabrakło jakichkolwiek innych surowców. Również fałszywe byłoby przypuszczenie, że Japonia odczuwa braki w siłach roboczych.

Nowe japońskie imperium zamieszkuje około 300 milionów ludzi, głównie zaś włościan, którzy są przyzwyczajeni do twardej pracy. Liczba samych Japończyków stanowi powyżej czwartej części ataku tej olbrzymiej liczby mieszkańców, dzięki czemu Japończycy nie potrzebują korzystać z zaciąg do wojska innych narodów. Nie ma w imperium japońskim braków ani w materiale ludzkim ani w materiałach martwych.

Jeżeli trudno jest dostatecznie określić, jak dalece potrafiła Japonia zorganizować i rozprzestrzenić siły swego imperium, to przynajmniej należy

wiedzieć o tym, że Japończycy w odpowiednim czasie przeprowadzili dokładne studia nad obecnie zajętymi krajami. Z pewnością przygotowali oni całkowicie zorganizowane zarządy, które wprowadzili bezpośrednio po swych zdobyciach militarnych. Z pewnością źródła nafty jak również kopalnie i fabryki pracują całkowicie zgodnie z pierwotnymi zamiarami japońskimi.

Japońskie imperium jest, podobnie jak i brytyjskie, mocarstwem morskim, które spojęne jest przy pomocy połączeń morskich i którego byt uzależniony jest od możliwości tego ostatniego czynnika, dającego możliwość przeprowadzania kontroli na tych wodach, na których znajdują się owe połączenia komunikacyjne. W tym znaczeniu japońskie „linie życiowe” łączą Japonię z Singapurem i Batawiami przez wody chińskie. Anglicy i Amerykanie w związku z tym nie powinni spuszczać z oka tej okoliczności, że są oni oddaleni od jakiegokolwiek punktu na tej przestrzeni morskiej o 1000 mil i nie rozporządzają w tych okolicach żadną bazą morską.

W związku z tym artykułem „Times” a londyński korespondent gazety „Svenska Dagbladet” przytacza pogląd politycznych sfer londyńskich na zagrożenie japońskie. Według nich Stany Zjednoczone zmuszone są żądać od Anglii więcej pomocy w prowadzeniu wojny przeciw Japonii. Wystarczy spojrzeć na mapę, żeby się przekonać, że Anglicy i Amerykanie stoją na Oceanie Spokojnym wciąż jes-

zcze na peryferiach japońskiego imperium. Intensywniejsze prowadzenie wojny z Japonią staje się wobec tego nagłą potrzebą. Obok niepokojącej troski z powodu japońskiego potencjału wojennego znamienne dla brytyjskiej mentalności jest to, że w artykule „Timesa” mówi się tylko o japońskim „imperium”. Imperia-

listyczni brytyjcy wyzyskiwacze nie mogą sobie przedstawić niczego innego, jak brutalną, kapitalistyczną eksploatację „zdobytch” krajów. Idea stworzenia przez Japonię strefy dobrobytu dla wszystkich narodów wschodnio-azjatyckich, jest oczywiście dla Brytyjczyków całkowicie obca.

Sycylia gruntownie podminowana Trudności wojsk anglo-amerykańskich

SZTOKHOLM. Rozmaici angielscy korespondenci i reporterzy wojenni na Sycylii uskarżają się na trudności, jakie napotyka wojska anglosasko-amerykańskie. Ich zdolność poruszania się i przeprowadzania nowych militarnych przemarszów są zahamowane wskutek przechodzących wszelkie wyobrażenia systematycznego zaminowania terenu, zaminowania, które przeprowadziły wojska niemieckie przed swym wycofaniem się z iście niemiecką dokładnością.

Sprawozdawca angielski Frank Gillard pisze w swoim artykule, że dużo jeszcze upłynie czasu, zanim na Sycylii usunięte zostaną ostatnie miny niemieckie. Niemieckie pola minowe znajdują się „poprostu wszędzie”. Wszelkie nłace nadbrzeżne są ich pełne. Żołnierze nasi nie mogą się prawie kapać, ale też i wszystkie drogi i ulice są zaminowane. Miny te są tak zręcznie założone, że z wielkim trudem uniknąć można większych wypadków. Na wszystkich drogach i gościńcach sycylijskich widzi się w krót-

kich odstępach tabliczki ostrzegawcze z nadpisem „zaminowane”. Do tego dochodzi jeszcze kompletne zniszczenie wszystkich mostów. Wprawdzie brytyjscy i amerykańscy pionierzy budują mosty prowizoryczne, lecz kiedy rozpocznie się pora deszczowa wówczas wiele z tych mostów prowizorycznych porwą ze sobą wody i zachodzi poważne niebezpieczeństwo, że szerokie okęgi Sycylii staną się wówczas nie do przebycia.

W swoich wysiłkach zmniejszenia znaczenia systematycznego niemieckiego odwrotu z Sycylii komunikaty angielskie stają się czasami zupełnie komiczne. I tak na przykład w londyńskim sprawozdaniu sytuacyjnym mówi się: „Faktem jest, że połowę niemieckich straży tylnych można było z pewnością zniszczyć, gdyby nie przeszkodziła temu „skuteczna obrona artylerii przeciwlotniczej”, zastosowana przez Niemców nad cieśniną messyńską...” Tak, gdyby...

(„W. Z.”)

Do kierowników i delegatów wszystkich orzesiebiorstw

Prosi się kierowników, względnie delegatów wszystkich przedsiębiorstw, by do dnia 1 września 1943 roku zabraли z Wileńskiego Związku Zawodowego, Giedimino-

000

Jak otrzymać furaz dla koni

Ogłoszenie urzędu podziału i zaopatrzenia w generalnym okręgu Litwy, grupa żywnościowa

Ustalony porządek w sprawie przydziału paszy suchej dla posiadaczy koni, którzy nie posiadają własnych możliwości wyżywienia, zostaje częściowo zmieniony w następujący sposób:

1. Oprócz ilości paszy suchej, którą wydaje się okresowo na odcińki „Stroh” (słoma) albo „Heu” (siano) kartki na paszę „P 3”, z ważnością terminu od 28. VI. do 12. XII. 1943 r., zostaną wydane na każdy odcińek określonego okresu wyżywienia następujące ilości paszy:

a) Na odcińek „A” białych kart na paszę (dla koni typu ciężkiego) — po 50 kg. siana, i na odcińek „B” tej samej karty po 45 kg. słomy.

b) Na odcińek „A” czerwonych kart na paszę (dla koni typu średniego) po 35 kg. siana i na odcińek „B” tej samej karty po 40 kg. słomy.

c) Na odcińek „A” niebieskiej karty na paszę (dla koni lekkiego typu) po 30 kg. siana i na odcińek „B” tej samej karty po 35 kg. słomy.

2. W miesiącach letnich należy karmić konie paszą zieloną, albo wiew posiadacze koni muszą przy pomocy oznaczonej na odcińku kart paszę „P 3” i przy pomocy dodanych ilości paszy suchej na podstawie niniejszego ogłoszenia przetrzymać przez cały rok gospodarczy, to znaczy do 28 czerw-

ca 1944. Zadnych innych ilości paszy nie będzie się we wspomnianym okresie czasu wydawać.

3. Posiadacze kart na paszę w mieście Kownie i powiecie kowieńskim uprawnieni są do pokrywania drogą bezpośrednich zakupów u rolników należącej się im paszy suchej na wszystkie odcińki kart na paszę „P 3”, zgodnie z podanym w rozporządzeniu Nr. 176 porządkiem w powiecie kowieńskim. Posiadacze zaś koni w mieście Wilnie, powiecie wileńskim i trockim uprawnieni są do takiego nabywania paszy w powiatkach wileńskim i trockim.

4. Dla bezpośredniego zakupu u rolników (Patrz art. 3) ważne są wszystkie odcińki kart na paszę „P 3” (także za ubiegły już czas) aż do 12 grudnia 1943 r.

Do zakupu przez „Letukis” ważne są odcińki „A” — tydzień 27 i 31 i „B” tydzień 28 i 32 aż do 19 września 1943. Wszystkie pozostałe odcińki ważne są na określony w nich termin.

Z odcińków na sprzedaną paszę należy się wyliczyć w ciągu sześciu dni po upływie okresu ich ważności według ustalonego porządku.

5. Niniejsze rozporządzenie nie narusza przydziału owsa.

Kowno, 13 sierpnia 1943.
Urząd podziału i zaopatrzenia w generalnym okręgu Litwy. Grupa żywienia

Kobiety! Nie narażajcie swoich dzieci na niebezpieczeństwo bolszewizmu! Pracujcie w Rzeszy!

Angielskie związki górnicze na rozkaz Stalina atakują Churchilla

GENEWA. (DNB). Podczas gdy Churchill znajduje się w Quebec i po zakończeniu oficjalnej konferencji prowadzi w dalszym ciągu obrady z Rooseveltem, to w Anglii rozwijają się działania związków górniczych. Gazeta „Daily Mail” wyraża żal z powodu bezskutecznego wyniku konferencji w Quebec i przypuszcza, że naród angielski jest zaniepokojony spowodu nieobecności na niej przedstawicieli Rosji sowieckiej. Do Churchilla są skierowywane liczne depesze z Anglii, domagające się usilnie utworzenia w Europie zachodniej drugiego frontu.

Oczywiście związki górnicze z polecenia kominternu atakują Churchilla i robią nacisk, aby rząd londyński zmusił do skutecznej pomocy militarnej bolszewikom.

Komunistyczna gazeta londyńska „Daily Worker” codziennie ogłasza listę depesz, wysyłanych do Churchilla i wymienia nadawców. W jednym z ostatnich swoich numerów zwraca ona Churchillowi uwagę, że jeśli z

Quebec ma on powrócić z pustymi rękoma, to rząd będzie się musiał liczyć z atakiem opozycji.

Ta działalność związków górniczych rzuca znamienne światło na rzekome rozwiązanie kominternu, które było przedstawione w swoim czasie z tak wielkim nakładem agitacji jako znak niemieszania się Moskwy do spraw innych państw. Jak wykazują wypadki londyńskie, można się obyć też i bez kominternu. Kreml i jego organy mają wystarczające inne drogi za pomocą których wpływają na obce rządy. W każdym razie Churchill już wie, z czym ma się liczyć gdy powróci z Quebec. Stalin, który sam odmówił wzięcia udziału w konferencji wybiera inną drogę, aby przeprowadzić swe żądania. Drogą tą jest wprowadzenie w grę angielskich związków górniczych, kierowanych przez centralę moskiewską. Na rozkaz Kremla robią one nacisk na Churchilla i jego kompanów.

Pani Churchill mówi o sowieckich „bohaterach”

BERLIN. (DNB). W mowie radiowej, nadanej z Quebec, pani Churchill zwróciła się z wezwaniem do narodu angielskiego w sprawie funduszu zapomogowego dla Sowietów, przy czym chwaliła „bohaterską rolę, jaką odgrywa naród sowiecki w walce w tej walce na olbrzymią skalę, aby przeszkodzić, by nowe siły ciemne nie wymiotły

cywilizacji”. Rosjanie, oświadczyła pani Churchill, „walczyli za swe własne przeżycie, a przy tym także i za nasze”. — Te wody są uważane na Wilhelmstrasse jako nowy dowód tego, że Anglia za wysiłki poczynione przez Sowietów gotowa jest wypłacić odpowiednie wynagrodzenie. Wynagrodzenie to nosi nazwę: Europa.

Zadłużenie Angli katastrofalnie wzrasta

VIGO. (DNB). Zadłużenie krótkoterminowe Anglii względem krajów, należących do bloku funtowego z każdym dniem roboczym zwiększa się o milion funtów, to jest o 300 milionów funtów rocznie — oświadcza się z wielkim niepokojem w sferach City. Ogólne zadłużenie Anglii względem państw należących do bloku funtowego przed kilkoma tygodniami

wynosiło równo miliard funtów. Przy tem niema widoków, aby Anglia te dług mogła wypłacić w wyznaczonym terminie, ponieważ nie jest możliwym załatwić tego w towarach lub metalach szlachetnych, gdyż cała angielska gospodarka nastawiona jest na produkcję wojenną i normalny wywóz stale się zmniejsza.

Nie zabraniaj matko córce
Niech i ona jedzie też
By się więcej nie pokazał
Ten z bolszewii straszny zwierz.

ZE SPORTU Tenisowe mistrzostwa Generalnego Okręgu Litwy

Dzisiaj dn. 29 sierpnia, na kortach w Ogrodzie po-Bernardyńskim odbędzie się gra pojedyncza i podwójna panów o mistrzostwo Gen. Okr. Litwy

Poza tem odbędzie się gry towarzyskie: — pojedyncza pań i grami mieszana.

Przed turniejem mistrzowskim nastąpi dokonanie finałowego spotkania o kryształowy puchar „T. I. S.”, który przechodzi na własność po 5-io krotnym zwycięstwie (niekolejnym). Dotychczas zdobywcami pucharu byli: Gerulajtis, Giedrys i Kupriawiczius po jednym razie.

Program zawodów. 10 godz. Dokończenie meczu Gerulajtis—Giedrys przerwanego przy stanie 6:2, 6:2, 3:6. Gra pojedyncza pań. Szczukauskajte (I rakietka Litwy) — Danauskajte. 11.30. Gra podw. panów. Gerulajtis, Giedrys (Wilno) — Anilionis, Sałdajtis (Kowno). 15.00. Gra pojedyncza panów Giedrys—Gerulajtis. 17.00. Gra mieszana. Szczukauskajte, Gerulajtis — Danauskajte, Giedrys.

Łajtis 3, Giedrys i Kupriawiczius po jednym razie.

Program zawodów. 10 godz. Dokończenie meczu Gerulajtis—Giedrys przerwanego przy stanie 6:2, 6:2, 3:6. Gra pojedyncza pań. Szczukauskajte (I rakietka Litwy) — Danauskajte. 11.30. Gra podw. panów. Gerulajtis, Giedrys (Wilno) — Anilionis, Sałdajtis (Kowno). 15.00. Gra pojedyncza panów Giedrys—Gerulajtis. 17.00. Gra mieszana. Szczukauskajte, Gerulajtis — Danauskajte, Giedrys.

LGSF — Szarunas

O godzinie 17-ej na Piłomonskim odbędzie się mecz piłkarski pomiędzy mistrzem Wilna LGSF a SZARUNAS-em. Drużyna SZARUNAS-u wystąpi we wzmocnionym składzie. Przed meczem zostanie rozegrany mecz Juniów, trenowanych przez Sližiūsa. Ceny biletów: 0,50 i 1,50 RM. (k)

Z dnia

29
Sierpień
NIEDEIELA
Święcie św. Jana Chrzt.
Wschód słońca 4.16
Zachód słońca 18.22

W dniu dzisiejszym zaciemniamy okna od godz. 19.50 do 04.50.

— DYŻURY APTEK. W tygodniu od 30-go sierpnia do 6-go września następujące apteki mają nocne i świąteczne dyżury: Apteka Nr. 4 (tel. 762), apteka Nr. 5 przy ul. Wielkiej 23 (tel. 329), apteka Nr. 9 przy ul. Kowieńskiej (dawna Kijowska) 2 (tel. 490), apteka Nr. 12 przy ul. Nowogródzkiej 89 (tel. 655), apteka Nr. 14 przy ul. Witoldowej 22 (tel. 1698), apteka Nr. 20 przy ul. Jagiellońskiej 1 (tel. 1729), apteka Nr. 336 przy ul. Sawanoriu (dawna Legionowa) 10 (tel. 468). (k)

— PRZYPOMNIENIE WILEŃSKIEJ INSPEKCJI PODATKOWEJ. Wileńska inspekcja podatkowa przypomina płatnikom, że z dniem 1 września 1943 r. kończy się termin składania zeznań o dochodzie za rok 1942. Deklaracje podatkowe o dochodzie przysłać pocztą. Kto blankietów nie ma, może je otrzymać w Wil. insp. podatkowej Wilno ul. Łasaniwicziaus (W. Pohulanka) Nr. 10. Uchylający się od powyższego zarządzenia lub opieszali będą karani de 15% od sumy usiłowanego podatku. (L)

— ZŁAMANIE NOGI PRZY FRACY. Pomocnik maszynisty, 23 letni Henryk Urbanowicz, dnia 25-go sierpnia złamał lewą nogę. Wypadek zdarzył się w czasie pracy w Landwarowie. Pogotowie Ratunkowe przewiozło Urbanowicza z dworca do szpitala św. Jakuba. (k)

— SKONFISKOWANO SAMO GON. Policja skonfiskowała w dniu 23 bm. samogon, który niosła z Nowo-Wilejki do Wilna Helena Pysz. Grozi jej surowa kara.

— POŻAR NA UL. TATARSKIEJ. W mieszkaniu Tirsze Michala na ul. Tatarskiej Nr. 20 m. 30 w dniu 23 sierpnia wybuchł pożar, który ugasiła Straż Ogniowa. Straty oblicza się do 3.000 RM.

— AUTO ZABIŁO CZŁOWIEKA. Na trakcie lidzkim w dniu 24 sierpnia o godzinie 9-ej wieczorem, wracający furmanką 57 letni mieszkaniec wsi, Slimeniu (gm. Turgielskiej) Cudzinauskas został zabity przez nieznaną auto osobowe. Cudzinauskas ratując zrebaka, któremu groziło przejechanie sam wpadł pod samochód i poniósł śmierć.

— ZABAWA Z ZAPALNIKIEM. Na ul. Szwymto dzieci bawiły się dnia 25-go znalezionym zapalniczkiem Zabawa skończyła się odwiezieniem 9 letniego Józefa Miha do szpitala św. Jakuba. Ma on okaleczoną lewą rękę i twarz. (k)

Mieszkańcy!

Chroncie swe życie przed bombami lotniczymi! Przystąpcie natychmiast do pracy!

KINA

Wehrmachtino II

„Kogo bogowie kochają“

Od jutra premiera: „Maneż“

CASINO

Sensacyjny proces Asilla

Od jutra: „Kogo bogowie kochają“

„Bal paré“

Godz. 12, 14.30, 16.30, 18.30

Od jutra: „Kogo bogowie kochają“

MUZA

„Pęczył mi muszka być tacy“

Od jutra: „Kogo bogowie kochają“

AUSZRA

Al rm na st cji 3

Od jutra: „Niebieski lis“

GRAZYNA

„Jestem Sebastian Tott“

Od jutra: „Kogo bogowie kochają“

MŁYNARZE

UWAGA! UWAGA!

Kamienie młyńskie

dowolnych wielkości

wykonuje i nalewa

świeżą mieszanką

ZAKŁAD KAMIENIARSKI

Witolda BIKNERA

WILNO, Rossaerstr. No 14

(ulica Rossa)

Ceny znacznie niższe.

Najnowsze

płyty patefonowe

„ODEON“

w dużym wyborze kupisz

w firmie B. MIKUTONIS

Wilno (Wileńska 22)

(naprzeciw apteki miejskiej)

oraz Gedimino (d. Mickiewicza) 42.

LABORATORIUM

Zębów Sztucznych

Przyjmuje wszelkie roboty

techniczno-dentystyczne, wy-

konduje na kauczuku i różnych

metalach. Robota szybka, fa-

chowa i tania.

Gedimino (d. Mickiewicza) 15-23

drugie podwórko, albo frontowe

wejście: Tilioj (d. Cicha) 4-23.

Wózki dzieciinne

reperuje, maluje, daje nowe

kółka i inne części.

Kupię starz wózek, ceratę,

celuloid, wąż gumowy i inne

materiały.

Pracownia wózków dzieciennych

Trocka 15-17.

ANTYKWARIAT

Państw. Wydawn.

kupuje książki

Dominikon (Dominikańska) 4.

Z dn. 1 września zostanie otwarty

przy ul. Pylimo (Zawalna) 25-1

PUNKT SKUPU I WYMIANY SKÓR

wszelkiego rodzaju

Gosłowski (Wileńska) 11

Pełnomocnik

TEATR

„ALI-BABA“

Wielka 66.

daje wielkie artystyczno-

wokalne widowisko

pełne efektów barwnych

i świetlnych

pod tyt.

„Pod dojrzałą pomarańczą“

z udziałem całego zespołu.

POCZĄTEK SEANSÓW:

Sobota

I godz. 17, II godz. 19.

Niedziela

I godz. 15, II godz. 17, III godz. 19.

Poniedziałek i dni następnego g. 19.

FARBUEJEMY

WSZELKIEGO RODZAJU

TKANINY

Odnawiamy: płaszcze, skórzane

teczki, walizki, obuwie oraz galar-

terę skórzaną.

Za wykonanie dajemy gwarancję.

Płaćcie (Szeroka) 7, wejście na ulicę

Szeroką z ul. Mała-Szafarskiej lub

z Zawalnej.

Drewniaki (wypalane)

Damskie, męskie, dziecięce

NAJNOWSZE MODELE

W. NOWICKI

Wytwórnia i sklep

Wilno (Wileńska) 17/19-3.

Tamtę potrzebni krajace skór,

szleperzy, obijacze, chłojcy.

Przedprzedaż

biletów

do teatru „Ali-Baba“

odbywa się w sklepach:

Wilno (Wileńska) 16 (anty-

kwariat), Didzioji (Wielka) 32

(sklep zabawek).

PRACOWNIA

Instrumentów Muzycznych

K. Olszewskiego

Trak (Trocka) 15

Kur: drzewo w większych i mniej-

szych kłociach: orzech, mahoni,

palisander i t. p. Kolorowe drzewo.

POTRZEBNY BUHALTER

znający język litewski i niemiecki

Wynagrodzenie dobre.

Firma B. ZYCH

Trak (Trocka) 6

Tel. 3-97.

UWAGA! PORADY BEZPŁATNE.

Na wszelkie swędzące schorzenia

skórne, swierz (krusta), piegi,

śdica i t. p. maści i płyny

lecznicze otrzymać możecie u

nagłoj (d. Miłosierna) Nr 6 m. 3

róg Łaski w godzinach od 10-14

i od 16-19. W niedzielę od 10-13.

Fel. med. 10-13.

Pracownia szteperska

przy ul. Wileńskiej 22, m. 5 (w pod-

wórku) wykonuje roboty KAMA-3-

NICZE na poczekaniu solidnie

i fachowo.

KUPUJĘ

denaturat, farniery za-

graniczne, gobelinę oraz

okucia meblowe

Trak (Trocka) 6 — B. ZYCH

wejście z podwórza.

Kto PRZEWIEZIE

1.000 tysięcy metrów drzewa

z lasu do stacji kolejowej (przebieg

półtora kilometra) i rozwiezie na-

szym pracownikiem w Wilnie? Wa-

runki do omówienia: ul. Mindau

(dawnej Słowackiego) Nr. 21

„Vaidas“.

Dyrekcja Ostland Faser G. m. b. H.

Schneiderei „Standart“

połąc. robotn. kom. (com), którzy brali

udział w przygotowaniu u obalu,

wrócić do pracy dn. 2-go września b. r.

CYRK w Wilnie

rozbił swoje namioty

przy ul. Pylimo (Zawalnej) na

ynku Drzewnym

PROGRAM

powiększony i uzupełniony

nowymi numerami, atrak-

cjami i komediami

Produkcja się swymi opisami Chiń-

czy, Łotyścy, Esłonczy i mie-

scowi artyści.

Przedstawienia codziennie o godzinie

14.30, 16.45 i 19.

Bilety sprzedaje się tylko w kasie

cyrku od godziny 14-tej w święta

od godz. 12-tej.

Chłopcy

potrzebni do pracy

F-ma B. ZYCH

Trak (Trocka) 6, tel. 3-97.

KUPIĘ FREZARKĘ

Wilno (Wileńska) 17/19-3.

Tamtę potrzebni krajace skór, sz-

leperzy, obijacze i chłojcy.

Do sklepu potrzebni

CHŁOPCY nie starsi 15 lat

Zgłaszać się o

„ANTYKWARIATU SZTONI“

Pilies (Zamkowa) 13

w poniedziałki, czwartki i soboty.

Różne

AI STEFAN

ARTHUR MAUER

Biuro podań w języ-

ku niemieckim

Sv. Jurgio (Sv. Jer-

ski z.) 4-5 Czynne

od godz. 8-15.

BRODOWA szpe-

cące uszuwam od

7 rano do 7 wiec-

zór. Gedimino

(d. Mickiewicza)

39-4.

BARDZO WAŻNE

dla jadących do

Niemiec lekcje

konwersacji niem-

ieckiej i pisania

na maszynie. Gedimino

(d. Mickiewicza)

4-12.

CHIROMANTKA

wzrósł z rąk i kart

Dla nieobcych

z pisma i fotogra-

fil. Tilioj (Mosto-

wa) 25-7.

DZIA 26 b. m. po

południu zgubio-

no okulary w ro-

gowej oprawie

miedzy ul. 3-go Ma-

ja — Tartak. Łas-

kewego znalazł

proszę uprzejmie

o odniesienie na

ul. 16 wawario (3-go

Maja) 3 m. 6.

DNIA 25.VIII. 43 r.

zginięty dwa psy

terieru ostrowoske.

Za przyprowadze-

nie lub wskazanie

gdzie się one znaj-

dują zapłacić. Wzeli-

kie informacje o

nich proszę kierow-

ać: Gedimino

(Mickiewicza) 35-23

FORTEPIAN krótki

i w bardzo do-

brym stanie. krzyżo

wy, fir. Schröder

zamienie na pian-

no lub fizarmonię

w gorszym stanie,

ewentualnie na u-

branie. Zvirblu

(Wróbla) 9-20.

KRZESIELKO - wó-

zek zamienie na o-

pat. Mindau (Sło-

wackiego) 11-1.

ŁÓDKA nowa dług.

6 m. dla rzek i je-

ziół, malowana, za-

mienie na opat. Wil-

niaus 36-13 od g.

12-19.

METALOWA spa-

czerka zamienie

na opat. Dariusz i

Gireno (Radzińska)

15 m. 6.

PAS płótno - gum.

5 m. transmissyjny

Imadto (Śrubski)

duże, rower firmy

Kaminiński, dam-

ski, balonówka w

dobrym stanie, za-

mienie na opat. des-

ki lub koł. Motor

14 KM. zamienie

na motor o si-

le 3-2 KM. Sawa-

nów (Legionowa)

97 m. 3.

SZAFKA do ubrań

i zegarów. zamie-

nienie na opat. Ste-

pono (Stefan-

ska) 21-2.

TYTON na włókna

dowolnej grubości

kraję maszynowo

na poczekaniu. U-

ladziński skg. (Do-

broczny zaul.)

2-a m. 6.

UBRANIE ciemno-

szare na wzrost

średni oraz jesio-

nki (wszystko w

bardzo dobrym sta-

nie), zamienie na

drzewo opałowe.

Jasinski (Jas-

kiński) 6-7, godz.

10-3 i 5-8.

UWAGA! Krajem

tytoń na cienie

włókna. Jarošev-

ičaus (Śniegowy

zaul.) 1-c m. 2. vis

a vis mostu prze-

chodniowego.

WELNE na sweter-

ki, tremo, wanne,

materac, sukienkę,

szlafroczek, koszul-

kę nocną, dywany,

samowar, meble,

zamienie na opat.

Kankini (Beliny)

13-b m. 2.

WOZEK gteboki w

dobrym stanie. za-

mienie na opat.

Naugarduko (No-

wosrdzka) 27 m. 5.

WOZEK wymienie

na opat. Basana-

vičius (W. Pohu-

lanka) 23-24.

WYMIENIE na

opat. kozetkę, wy-